

AJDOVSKA JAMA

IN POSODICA R 471

Na meji med vasema Brezovska Gora in Nemška vas, na robu kraškega dola, leži Ajdovska jama. Večji kraj v bližini je Leskovec pri Krškem. Jama je spodmol z dvema vhodoma. Oba vodita do osrednje dvorane, velike 15 x 20 m. Leta 1992 je bila Ajdovska jama razglašena za kulturni in zgodovinski spomenik. Arheologi so jo raziskovali več desetletij. Našli so številne materialne ostanke iz starejše in mlajše kamene dobe ter bronaste dobe, med drugim tudi posodico. Označili so jo z R 471. V njej je bilo do zdaj neprepoznano vrhunsko znanje starodavne kulture, ki je živela tam v obdobju od 4400 do 3000 let pred našim štetjem.

Posodica R 471

V tem sestavku se bom posvetil posodici z oznako R 471, katere risbo in fotografijo lahko vidite na sliki 1. Visoka je 8 cm, na najširšem delu pa široka približno 6,5 cm. Arheologi ocenjujejo, da izvira iz 4. tisočletja pred našim štetjem, vendar še ne vedo zanesljivo, v kakšne namene so jo uporabljali.

Slika 1: Posodica R 471

Poglejmo, kaj nam razkrijejo radiestezijske meritve posodice. Vse, kar bi izmerili na izvorniku, lahko izmerimo tudi iz fotografije izvornika, zato za tovrstne raziskave ne potrebujemo izvirnega predmeta, dovolj je že njegova fotografija, kot jo vidimo na sliki 1.

Najbolj očitna značilnost posodice je njena oblika. Na sredi je široka, spodaj in zgoraj pa ozka, podobna je otroški igrači vrtavki. Oblike, podobne vrtavki, imajo biopolje, katerega moč je

znotraj določenih meja. Njihova moč se ne začne od nič in sega do neke vrednosti, temveč se vedno začne nekje višje in zavzame določen razpon. To razkrije, da so z obliko posodice želeli posegati v natančno določeno območje, toda v katero?

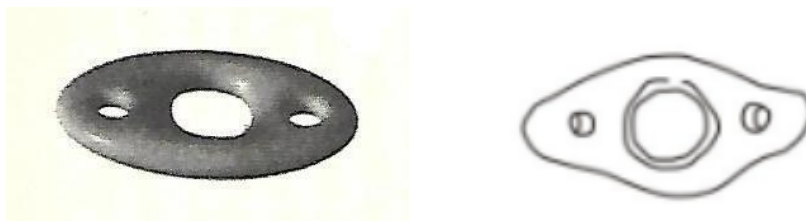
Moč posodice R 471 je izredno velika. Moč merimo s posebnimi matricami s skalo, vendar same številčne vrednosti laikom ne povedo veliko, zato bom to raje opisal primerjalno.

Poleg fizičnega telesa imamo ljudje še finosnovna telesa: eterično, čustveno, mentalno, astralno, sledijo višja finosnovna telesa: eterični kalup, božansko telo, ki je kalup čustvenega telesa, in kavzalno telo. Vsako finosnovno telo ima le višje moči. Znale zdravilske metode večinoma nimajo tolikšne moči, da bi posegale v višja finosnovna telesa. Tudi zdravljenje nižjih finosnovnih teles (do astralnega) je do neke mere uspešno, vendar je zdravljenje prek eteričnega kalupa in prek božanskega telesa veliko učinkoviteje. Na tej ravni so pogosto tudi temeljni vzroki za nastanek bolezni.

Moč posodice R 471 sega od eteričnega kalupa do božanskega telesa. To je izredno visoka moč, ki jo danes dosega komaj kateri zdravilec. Ko gre za katerokoli moč namenjeno zdravljenju ljudi, še zlasti za zelo velike moči, morajo biti te moči uglasene, če niso, lahko povzročijo veliko škode, ker se ob razglašeni močeh pri šibkejših ljudeh pojavijo entitete v astralnem telesu. Entitete za svoje delovanje nato črpajo moč iz človekovega telesa, in če so zelo močne, telesu kmalu zmanjka moči. Posodica R 471 ima uglaseno moč.

Že ta dva podatka dovolj jasno nakazujeta uporabno vrednost posodice, ki je bila, vsaj tako menim, izdelana kot pripomoček za zdravljenje ljudi. Pri zdravljenju s pripomočki pa je zelo pomembno, da imajo tovrstni pripomočki stabilno polje. Stabilnost polja izhaja iz oblike in iz informacij v materialu, iz katerega je pripomoček izdelan. Najbolj stabilno polje imajo oblike, ki izhajajo iz grafičnih upodobitev naravnih pojavov. Človekova višja finosnovna telesa so segmenti, ki so navzoči tudi v drugih prostorskih dimenzijah. Ljudje smo bitja, ki so povezana z dimenzijo, ki jo vidimo, in tudi z drugimi dimenzijami zunaj naše fizične zaznave, vpeti pa smo še v strukturo časa. Če bi torej hoteli narediti pripomoček za zdravljenje na višjih finosnovnih telesih, bi ta moral vsebovati oblike drugih prostorskih dimenzij. Tako bi zagotovili stabilnost polja takega pripomočka.

Oblik vzporednih prostorskih dimenzij ljudje ne moremo videti, ker zaznavamo le materialno dimenzijo, vendar so fiziki s pomočjo matematike že dokazali obstoj teh področij. Vsako matematično enačbo pa lahko upodobimo tudi grafično. V učbeniku fizike Briana Greena *Čudovito vesolje*, str. 269, lahko vidimo grafično upodobitev Calabi-Yaujevega vzporednega prostora, ki jo prikazuje slika 2.

Slika 2: Calabi-Yaujeva oblika vzporednega prostora (levo) je podobna obliki na vrhu posodice R 471 (desno)

Oblika Calabi-Yaujevega vzporednega prostora je podobna zgornjemu delu posodice R 471. Morda bi se lahko zastavilo vprašanje, ali so imeli v mlajši kameni dobi tako dobre matematike, vendar se s tem ne bom ukvarjal. To vprašanje bi bilo pomembno le tedaj, če bi sprejeli domnevo o linearnem razvoju človeške zavesti, po kateri smo danes najbolj umsko in duhovno razviti, bolj ko gremo v preteklost, pa naj bi bili ljudje bolj zaostali. Ta stereotip, ki sicer godi našemu egu, zanikajo številne megalitske najdbe po svetu, saj pričajo prav nasprotno.

Kako naj bi potekalo zdravljenje s posodico R 471

Posodica R 471 je premajhna za shranjevanje pijač, vsekakor pa bi lahko predniki vanjo kaj shranili, na primer vzorce telesnih tekočin ali rastlinske izvlečke.

Tudi pri današnjem zdravljenju z bioresonanco zdravijo s pomočjo vzorca telesne tekočine, na primer sline, urina, krvi. Ta se vloži v posebno posodo, od koder naprava prenese informacije v človeka. To je računalniško voden proces, na tem mestu niti ni pomembno, kako natančno deluje, vendar deluje samo na nižja finosnovna telesa – na eterično ali čustveno telo, saj elektromagnetno sevanje, ki je v tem primeru nosilec informacij, ne seže do eteričnega kalupa in višje. Praksa kaže, da opisani način zdravljenja daje neke rezultate, sicer se na tržišču ne bi obdržal. Z napravo za bioresonanco se lahko v telo prenesejo tudi informacije rastlinskih esenc, vendar le v človekova nižja finosnovna telesa.

Nekateri zdravniki po svetu uporabljajo tudi votla nihala. V notranjost dajo rastlinske esence ali homeopatske pripravke in s pomočjo nihala prenesejo informacijo v človeka. Posodica R 471 je oblikovana tako, da ima na ohišju štiri luknje. Če skozi te luknje pretaknemo vrvico, dobimo nihalo. V posodico se lahko vloži marsikaj, biološki ali rastlinski nosilec informacije, in se ta informacija prenese v bolnika.

Kot rečeno, posodica najdena v Ajdovski jami, ima tako veliko moč, da lahko prodre v človekova višja finosnovna telesa in omogoči prenos informacij do te globine. Tako izpopolnjenega sistema zdravljenja v našem prostoru, vsaj kot je meni znano, trenutno še nimamo. Ker je moč posodice uglašena, uglaši tudi razglašene informacije iz telesne tekočine bolnika, in jih uglašene prenese v njegovo višje finosnovno telo. V višjih finosnovnih telesih se lahko zdravi kronične bolezni, duševne motnje, ki izhajajo iz čustvenih pretresov v mladosti, morda tudi genske anomalije, a o tem še ne vemo dovolj.

Ni odveč pripomniti, da mora biti oseba, ki s pomočjo votlega nihala prenaša informacije v človeka, zelo močna in stabilna. Takšno stabilnost pa je zdravilcu omogočala prav Ajdovska jama. Človek se zmeraj prilagodi moči in lastnostim polja, v katerem živi.

Višja finosnovna telesa se lahko zdravi tudi na druge načine, le polja takih moči je treba imeti. Dosedanji poskusi so pokazali, da so učinki zdravljenja na višjih finosnovnih telesih veliko boljši v primerjavi s polji, ki segajo le do astralnega telesa. Pri bolniku se lahko doseže daljšo stabilnost njegovega polja.

Kako so predniki naredili tako močno posodico

Posodica R 471 je res zelo močna. Takih posod iz žgane gline danes ne izdelujejo več. Zelo težko najdemo izdelke iz keramike, ki imajo uglašeno biopolje majhne moči, kaj šele s tako

močnim in hkrati še uglašnim, kot ga ima keramika iz Ajdovske jame. Ker je neenakomerno ožgana, so jo verjetno žgali na odprtem ognju. Menim, da so jo žgali kar v Ajdovski jami.

Za žganje keramike veljajo določene fizikalne zakonitosti. Keramika po končanem žganju dobi enake bioenergijske lastnosti, kot jih ima lokacija, na kateri poteka ta tehnološki proces. Če so hoteli naši predniki iz mlajše kamene dobe izdelati keramično posodo velike moči, so morali temu namenu prilagoditi celotno Ajdovsko jamo. Morali so generirati dovolj veliko moč, da se je ta vgradila v mikrostrukturo keramike.

Ajdovska jama ima vodno moč. Tako so naši predniki imenovali moč v votlih predmetih, ki se vrtili v desno. Danes vemo, da se celotno moč lahko še bolj okrepi, če se na pravi razdalji drugo poleg druge postavi dvoje oblik, ki prav tako imata vodno moč. V naravi imajo vodno moč vsi vhodi v jame. In Ajdovska jama ima na pravšnji razdalji dva vhoda, drugega ob drugem, kot lahko vidimo iz slike 3.

Slika 3. Ajdovska jama ima dva približno enaka vhoda. To zelo poveča moč v jami in v okolici

Desni vhod daje vtis, da je bil narejen umetno, ali pa da so že obstoječi naravni prehod razširili naknadno. Četudi to ne bi držalo in je vse naravna formacija, sta tam dva vhoda, in to v jami in njeni okolici zelo poveča moč, vendar ta še zmeraj ni tolikšna kot moč posodice. Kje so predniki dobili dodatno moč?

S proučevanjem staroverskih tehnologij v Posočju smo ugotovili, da moč lahko povečajo trije kamni, zloženi v trikotnik. Take formacije so naši predniki imenovali tročan. Če postavimo tročan na območje z vodno močjo, se moč še dodatno poveča. V Ajdovski jami so sredi jame tri skale, ki sestavljajo trikotnik, s stranicami dolgimi približno osem metrov. To ni naravna formacija, saj so skale postavljene tako, da sestavljajo kar največji trikotnik glede na

razpoložljivo velikost jame, in je vse umeščeno v njen najširši del. V Ajdovski jami so torej že štiri tisoč let pred našim štetjem postavili tročan.

Kje so žgali keramične posodice? Arheologi so natančno sredi tročana našli veliko pepela. Tam so torej kurili ogenj. Zakaj sredi tročana? Če kurimo v tročanu, se na lokaciji in v okolici močno poveča moč. Ljudje iz mlajše kamene dobe so sredi trikotnika kurili namenoma. Tako so dobili dovolj moči, ki so jo vgradili v strukturo keramike, kjer se je ohranila do danes.

Preveč posegov je, da bi jih lahko ocenili za naključne: dva približno enaka vhoda, pravilno oddaljena, tročan, na najbolj primernem delu jame, in kurjenje v tročanu. Vse to so ukrenili, da bi okrepili moč v biopolju, vendar je ta moč poleg vsega še uglašena, tako v jami in tudi v posodici. Vsaka naravna jama ni kar samodejno uglašena, tudi Ajdovska jama ni bila. Imela je še dodatne manjše izhode, ki bi sistem razglasili, zato so predniki s suhim zidom zaprli podaljšan rov ob desnem vhodu v jamo. V literaturi sem zasledil, da je manjši rov zaprt tudi na levi strani, vendar tega ob svojem obisku jame nisem opazil.

Razglašenost jamskega sistema je mogoče izmeriti z radiestezijsko metodo. Ta omogoča namišljeno brisanje gradbenih elementov jame in merjenje stanja brez njih. Če v mislih izbrišemo suhi zid ob desnem vhodu v jamo, lahko radiestezijsko izmerimo močno razglašenost. Če bi predniki posodice žgali v *razglašeni* jami, bi dobili razglašene izdelke. Ko bi prenašali informacije iz razglašene posodice v človeka, ga ne bi zdravili, kvečjemu bi mu prizadejali škodo.

Če bi se arheologi odločili in podrli tisti suhi zid, bi v jami nastalo razglašeno in zelo močno polje, tako polje pa bi ljudi poškodovalo.

Morda bo kdo rekel, da je imela Ajdovska jama veliko moč in so imeli vsi ljudje v njej enako moč, zato so tako moč samodejno dobile tudi posodice. To sicer drži, vendar so takratni mojstri »svečeniki« natančno vedeli kaj vse lahko delajo s to močjo. V jami je bila najdena tudi narezana kost. Njeno sliko ne bom objavil, saj ima tako močno polje kot jama, vendar je moč razglašena, torej ni enaka jami. Arheologi pravijo, da gre za glasbeni instrument, vendar bi bilo igranje na tako glasbilo dokaj škodljivo za poslušalce. Z drgnjenjem po zarezah kosti so povzročali hrup, ki je bil verjetno sestavni del postopka za priklic dežja. Tisti, ki je kost držal v roki in povzročal hrup, je moral biti močnejši od razglašene moči glasbila, sicer bi mu obred škodoval.

Narava namreč pred nevihto vedno izdelava razglašeno biopolje. Če se tako polje ustvari na drug način, na primer z drgnjenjem na kost z razglašenim poljem, se tako pomaga naravi pri formiranju pogojev za dež.

Ajdovska jama je bila torej precizno opremljen tehnološki obrat za izdelavo posodic R 471, vendar to ni bila njena edina naloga, saj je imela še druge naloge, ki jih bodo morda nekoč raziskali. Danes pravimo, da je bila svetišče. Jedrski elektrarni v Krškem bi tudi lahko rekli svetišče, vendar le, če ne bi nič vedeli o tem, čemu rabi elektrika, niti kaj elektrika je.